

**ВИВЧЕННЯ АКТИВНОСТІ ЦИТОКІНІВ У ХВОРИХ
НА ГОСТРИЙ ІНФАРКТ МІОКАРДУ**

Школьник В.В., аспірант, Григор'єв А.В., студ. 5-го курсу

Науковий керівник – зав. каф. госпітальної терапії,

д-р мед.наук, проф. Бабак О.Я.

Харківський державний медичний університет

Кафедра госпітальної терапії

Метою даної роботи було вивчення сироваткової активності інтерлейкіну-6 (ІЛ-6) у хворих на гостру коронарну недостатність. Нами було обстежено 57 хворих на гострий інфаркт міокарду (ГІМ). Дослідження сироваткової концентрації ІЛ-6 на 1-шу, 7-му та 28-му доби ГІМ, використовували за допомогою імуноферментних наборів "ProCon" (м. Санкт-Петербург, Росія). Ехокардіоскопічне обстеження проводили в одно- и двомірному режимах за допомогою апарата "Ultrasound Scanner, model TI 628A" ("НДРВ", м. Харків, Україна). Хворі були поділені на три групи. До І групи (n=19) віднесли хворих на ГІМ з ФВ ЛШ більш ніж 40 %, до ІІ групи (n=17)- хворих з ФВ от 30 % до 40 %, до ІІІ групи (n=21)- пацієнтів з ФВ менш ніж 30 %. Контрольну групу склали 13 практично здорових осіб (без ознак СН), в тому числі 9 чоловіків та 4 жінки, у віці від 43 до 67 років, середній вік (49,3±1,9) років. Сироваткова активність ІЛ-6 закономірно зростала у хворих на ГІМ від І до ІІІ групи, але у хворих зі збереженою функцією ЛШ (ФВ>40 %) вона вірогідно відрізнялась від контрольних показників. Найбільш вираженим було збільшення у хворих на ГІМ ІІІ групи, де рівні ІЛ-6 вірогідно перевищували його вміст в сироватці крові хворих І (p<0,01), ІІ (p<0,05) та контрольної груп (p<0,001). Проведене дослідження показало, що у хворих на ГІМ зростає активність ІЛ-6 у порівнянні з пацієнтами без ознак серцевої недостатності; існує щільний взаємозв'язок ознак дисфункції міокарду зі зростанням системної активації протизапального цитокіну ІЛ-6.